

مصاحبه با

محسن احمدی مدیر کل روابط عمومی

وزارت رفاه و تأمین اجتماعی

لیسانس ارتباطات اجتماعی و فوق لیسانس در زمینه پژوهش در ارتباطات اجتماعی

حسین ذاکری

مقدمه: به منظور آشنائی با دیدگاه‌های مدیران روابط عمومی‌های ستادی و بررسی تأثیر آئین نامه جدید فعالیت روابط عمومی‌ها به سازمان‌ها و وزارتخانه‌های مختلف مراجعه کردیم، متأسفانه موفق به گفتگو با مدیران و کارشناسان آنها نشدیم تنها مدیر روابط عمومی وزارت رفاه تأمین اجتماعی به سؤالات ما پاسخ گفت که می‌خوانید.

حوزه کار اجرایی هم کرده باشند و علم روابط عمومی را داشته باشند نداریم.

آقای احمدی در زمینه اطلاع رسانی روابط عمومی، ضرورت اینکه در یک موردی اطلاع رسانی شود یا خیر، را چه کسی تعیین می‌کند؟

ضرورت را خودمان انتخاب می‌کنیم، یعنی توی این حوزه که مربوط به خودمان است مشورت نمی‌کنیم، موضوع را از اول تفاهم کرده ایم و سپرده اند به ما، این که چه چیزی باید منعکس شود به ما مربوط می‌شود و پاسخگوی آن هم خودمان هستیم و نتایجش را خودمان بالاخره با آن درگیر هستیم. چون اگر یک خبر بد برود ما باید آن را جمع کنیم و اگر خبر خوب هم برود جزء ماست. این است که همه چیز را سپرده اند به ما.

آیا موردی پیش آمده که از سوی شورای اطلاع رسانی یا مراجع ذیربط سرکشی یا بازرسی صورت گیرد، در مورد عملکرد روابط عمومی‌ها؟

شورای اطلاع رسانی پیگیر است، نامه می‌زند که این کار شد، این

آقای احمدی سابقاً به این صورت بود که در امور جاری هر سازمانی با روابط عمومی تعامل و مشورتی نبود و اخبار سازمانها به آخرین جایی که می‌رسید روابط عمومی بود. در حال حاضر و بعد از اقدامات دولت در زمینه اصلاح آئین نامه روابط عمومی‌ها، این وضعیت به چه صورتی درآمده است؟

در حال حاضر این وضعیت تغییر پیدا کرده است به عنوان مثال در سازمان‌ها، ما هم عضو شورای معاونین هستیم، هم دبیر شورای معاونین هستیم و همه ستادها در روابط عمومی است و همچنین تمام مصاحبه‌ها نیز با هماهنگی روابط عمومی انجام می‌شود.

ببینید روابط عمومی به فرد بستگی دارد، برخلاف تصویری که قانون نمی‌تواند هیچ جور شما را پیش ببرد، شما عملکردتان است که بالاخره می‌تواند وزیر را، معاونین را، رؤسای سازمان‌ها را تابع کند یا نه اینکه شما را کنار بگذارند. معمولاً ما ضعف در آدم‌ها داریم، اختیارات زیاد است و ضمن اینکه ما هم این اختیارات را گرفتیم، اما من اعتقاد به اینکه اختیارات زیاد تأثیر گذار است ندارم ضمن اینکه ما هم این اختیارات را گرفته ایم، اما به واقع یک تجدید نظر می‌باید روی آدمها بشود، ما به اندازه کافی آدمهایی که توی این

آیین نامه فعالیت روابط عمومی ها اتفاق بزرگی است، حالا پیاده کردنش، یک روز و دو روز و با یک بخشنامه جلو نمی رود

میدان داری کنند، بیشتر فضا برای خودشان ایجاد کنند، بیشتر بروند در دل مباحث و مسائلی که هست و به نظرم باز بر می گردد به آن آدمی که آنجا مشغول است، اگر بتواند خوب از این اختیارات استفاده کند، بله برگ برنده خیلی خوبی است. این آیین نامه از لحاظ قانونی خیلی از مسائل را حل کرده است، حالا کامل نیست، بالاخره مثل همه قوانین اشکال و ایراد دارد ولی به نظر من مؤثر بوده در این که وضعیت را تغییر بدهد.

یعنی از گذشته راه را باز تر کرده است ؟

طبیعتاً بله، امروز یک چیزی داری که به ذیحسابی می توانی بگویی ۲ در هزار بودجه من است، قبلاً نمی توانستی بگویی. بستگی داشت ذیحساب خوشش بیاید یا نیاید. بالاخره الان می توانی بگی مدیر کل روابط عمومی باید مشاور رئیس دستگاه هم باشد که قبلاً نمی توانستی بگویی.

الان سخنگوی سازمان مسئول روابط عمومی است ؟

بله، یکی از بحث ها همین است که اولویتش با روابط عمومی است، قبلاً نبود چون اولویتی نداشت.

اگر بخواهید مقایسه ای کنید روابط عمومی ها را قبل از صدور بخشنامه دولت و بعد از صدور بخشنامه دولت در خصوص روابط عمومی ها، چگونه تعریف می کنید؟

طبیعتاً بهتر شده و بهانه و سازکار آن بهتر فراهم شده است برای انجام کار، هنوز مرحله شروع کار است، قضاوت ممکن نیست ولی طبیعتاً به نظر من مثبت است و در مجموع یک اقدام در خور و قابل دفاعی است

کار نشد، تلاش می کنند که جا بیندازند، بالاخره یک سیستمی قبلاً وجود داشته که هیچ چیز توش نبوده، الان ضابطه مند شده، یعنی ما یک قانونی داشتیم برای مثال ۲۶ سال قبل، بعد حالا الان ۱۸ سال قبل هم به سبیل اتفاق هم یک چیزی نه مصوب هیئت وزیران، ابلاغیه معاون اول وقت بشود و ابلاغیه، هیچ کس حتی نمی دانست شرح وظایف روابط عمومی را، " یکی می گفت: روابط عمومی و تبلیغات، یکی فرهنگی و تبلیغات"، " یکی می گفت: روابط عمومی بین الملل"، " یکی روابط عمومی ارتباطات مردمی"، یکی روابط عمومی و انتشارات"، هر کس با یک پسوندی، با یک نگاهی به آن می نگریست.

الان شرح وظایف و حدودش مشخص شده، تعیین تکلیف شده برای آدمی که در آنجا مشغول می شود. این اتفاق، اتفاق بزرگی است، حالا پیاده کردنش یک روز، دو روز و با یک بخشنامه جلونمی رود، بالاخره یک اهرمی دست رؤسای روابط عمومی است که الان

و یک فرصتی برای اینکه برای آینده بشود برنامه ریزی جدی تر کرد، اینکه توقع داشته باشیم که یک شبه همه چیز به هم بریزد و همه چیز درست بشود، نه، بالاخره تا ساز و کارها طراحی شود، عواملش بیابند، تا جاییفتند، تا آن نگاه مدیران تغییر کند، تا به آن باور برسند، اینها همه زمان می برد اما این اقدام مؤثری است.

وضعیت روابط عمومی‌ها از لحاظ اختصاص بودجه در گذشته چگونه بود و در حالا چگونه است؟

ببینید در گذشته این بر می‌گشت به یک سری از مشکلات، شما وقتی نمی‌دانستید بودجه تان چقدر است چون ردیفی نداشت، اما الان می‌گویید دو در هزار بودجه من است. صحبت می‌کنی، و جامی اندازی و بعد می‌توانی هزینه کنی. این مشکل بر می‌گشت به همانی که ذیحساب می‌گفت تو در این ردیف وجود نداری، یعنی ندارم به تو بدهم، چون اعتقاد ی به روابط عمومی و کارکردن روابط عمومی وجود نداشت.

یعنی الان از لحاظ هزینه‌ها هیچ مشکلی ندارید؟

ببینید الان آمده ایم شورایی درست کرده ایم به اسم شورای هماهنگی روابط عمومی سازمانهای تابعه، ما می‌آییم پولمان را تقسیم می‌کنیم برای کارهایمان، کار جمعی می‌کنیم، کار فردی نمی‌کنیم، مثلاً من رفاه، من تأمین اجتماعی، من بهزیستی خیلی کم می‌آییم کار فردی کنیم، می‌آییم یک پروژه ای را طراحی می‌کنیم، هر بخش آن را یک موسسه انجام می‌دهد هم هزینه‌ها مان سرشکن می‌شود و هم همگرایی مان بیشتر می‌شود و معمولاً به مشکل نمی‌خوریم.

کارکنانی که جذب روابط عمومی شما می‌شوند آیا اولویتی برای استخدام وجود دارد؟

کارکنانی که جذب می‌کنیم معمولاً رشته‌های مرتبط بوده و اولویت با روابط عمومی است.

ببینید تفاوت وزارت رفاه و تأمین اجتماعی با وزارتخانه‌های دیگر در این است که ما وزارت نوپایی هستیم و وزارتخانه‌های دیگر ۳۰ سال گذشته و طبعاً خیلی از آدمها را آن سال‌ها به دلیل اینکه اصلاً رشته‌ای به نام روابط عمومی، ارتباطات و یا روزنامه نگاری نبوده است جذب شده‌اند. اما ما این طور نیستیم چون سابقه ما ۴ یا ۵ سال است طبعاً وقتی می‌خواهیم نیرو جذب کنیم، نمی‌رویم رشته‌های غیر مرتبط، مثل شیمی را بیاوریم.

آقای احمدی چه شد که در روابط عمومی مشغول کار شدید؟

من تقریباً از اول کارم در روابط عمومی بودم، در ایرانگردی و جهانگردی در روابط عمومی بودم، در وزارت خارجه و جهاد، و... هم همین طور، قبل از آن هم روزنامه نگار بودم چون حوزه کار و علاقه من بود.

چه احساسی نسبت به کار روابط عمومی دارید؟

روابط عمومی کارش سخت است واقعاً، سهل و ممتنع است، خیلی کار سختی است، استرس‌ها و گرفتاریهای خودش را دارد و من چون کارم را دوست دارم در همین حوزه کار می‌کنم.

خیلی ممنون از اینکه لطف کردید و وقتتان را در اختیار من گذاشتید.

